



**MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE**

**Agenția Națională de  
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Soluționare a  
Contestațiilor**



Str. Apolodor nr. 17  
sector 5, București  
Tel : +021 319 97 54  
Fax : +021 336 85 48  
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

**DECIZIA NR. 167 / 2012**

privind soluționarea contestației depusă de

**S.C .X. .X. IFN SA din .X.**, înregistrată la

Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de  
Administrare Fiscală sub nr.908021/02.12.2011

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția generală a finantelor publice a municipiului .X. prin adresa nr..X./29.11.2011, înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr. X/02.12.2011 asupra contestației formulată de **S.C .X. .X. IFN SA**, cu sediul în .X., b-dul X nr. X, Turn .X., etaj X, sector X, CUI RO X.

Societatea contestă suma totală de .X. lei reprezentand majorari de intarziere stabilite prin deciziile referitoare la obligatiile de plată accesorii nr. X, nr. X, nr. X, nr. X si nr. X din data de 11.10.2011 emise de reprezentanții Direcției Județene pentru Accize si Operațiuni Vamale .X..

În raport de data comunicării deciziei referitoare la obligatiile de plată accesorii, respectiv 24.10.2011, asa cum rezulta din confirmarea de primire aflata în copie la dosar, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, fiind înregistrată la organul vamal emitent al actului atacat în data de 17.11.2011, așa cum rezultă din ștampila aplicată de serviciul Registratură pe originalul contestației, aflată la dosar.

Constatând ca in speța sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art. 206, art.207 alin.(1) si art. 209 alin. (1) lit. c) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, iar la data depunerii contestatiei societatea era mare contribuabil regasindu-se in anexa 2 la poziția

nr.X din Ordinul Presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili nr. 2730/2010 cu modificările și completările ulterioare, Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor este legal investita sa se pronunte asupra contestației formulate de **S.C .X. .X. IFN SA**.

I. Prin contestația formulată societatea se îndreaptă împotriva deciziilor referitoare la obligatiile de plată accesorii nr. X, nr. X, nr. X, nr. X si nr. X din data de 11.10.2011 incheiate ca urmare a platii cu intarziere a drepturilor vamale datorate la inchierea unor operatiuni de leasig și arată că nu exista temei legal pentru intocmirea acestora.

Referitor la declarațiile vamale nr. .X./10.11.2003 si nr. X/10.11.2003, avand ca termen de incheiere a oparatiunilor data de 15.09.2006, societatea arata ca prin formularele privind modalitatea de prelungire a DVI in cazul operatiunilor de leasing intern nr. .X. si nr. .X. din 15.09.2006, avizate de Biroul vamal .X. a prelungit termenul initial acordat pana la data de 25.12.2006.

Societatea arata ca prin deciziile referitoare la obligatiile de plată accesorii nr. X, nr. X din data 11.10.2011 au fot calculate in mod nelegal dobanzi de intarizere pentru perioada 16.09.2006-07.12.2006 in conditiile in care obligatia de plata principala nu devenise scadentă, neputand lua nastere obligatii de plata accesorii inainte de data de 25.12.2006.

Referitor la deciziile referitoare la obligatiile de plată accesorii nr. X, nr. X, nr. X din data de 11.10.2011 societatea arata ca declaratiile vamale nr. .X./29.09.2003, nr. .X./19.08.2003, nr. .X. și nr. .X. din data de 13.05.2003 au facut obiectul unui control ulterior in urma caruia au fost intocmite documentele de regularizare nr. .X./05.09.2006, nr. .X./20.10.2006 si actele constatatoare nr. X si nr. X din data de 23.04.2006 prin care organele vamale nu au constatat o alta situatie de fapt față de cea de la data depunerii acestora astfel că nu-i pot fi pretinse drepturi vamale/majorări de întârziere.

Societatea învederează că operațiunile de import ce au ca obiect bunuri introduse în țară în baza art. 27 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997, nu sunt operațiuni suspensive în sensul art. 107 din Codul vamal, prin urmare

exista obligativitatea inchiderii lor la un anumit termen, iar obligatiile de plata au fost stabilite prin documentele de regularizare a situației.

Societatea arată că pentru operațiunile de import ce au ca obiect bunuri introduse în țară în baza art. 27 alin 2) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, cu modificările ulterioare, efectuate înainte de data de 01.01.2007, datoria vamală ia naștere la data declarării lor sub regim, iar în situația în care încheierea se face după data aderării României la Uniunea Europeană, sunt aplicabile prevederile Tratatului de aderare a României și Bulgariei la Uniunea Europeană, Anexa V pct.4 alin.16 și alin 19 din Legea nr.157/2005 pentru ratificarea Tratatului privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană.

Societatea arată că prin deciziile contestate se arată că obligația vamală a luat naștere în anul 2003 și nu este firesc ca debitul stabilit la data de 11.10.2011 să aibă o scadență anterioară acestei date.

De asemenea, societatea susține că potrivit art. 9 alin2 din Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț și art. 27 alin 4 din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, cu modificările ulterioare, momentul nasterii datoriei vamale este momentul declarării marfurilor sub regim de liberă circulație, datoria vamală fiind stabilită prin documentele pentru regularizarea situației, avizate și de organele vamale.

Societatea precizează că după emiterea documentelor de regularizare a situației nr. .X./05.09.2006, nr..X./20.10.2006 și actelor constatatoare nr. X și nr. X din data de 23.04.2006, acte administrative ce au intrat în circuitul civil și au produs efecte juridice, organele vamale puteau efectua reverificarea operațiunilor doar în situația în care constatau că dispozițiile care reglementează regimul vamal au fost aplicate în baza unor elemente inexacte sau incomplete, conform art. 100 alin.(3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României., astfel că nu i se mai pot pretinde diferențe de drepturi vamale și cu atât mai puțin majorări de întârziere aferente, printr-un act de control vamal ulterior.

Societatea solicită a se face distincție între durata leasingului și durata contractului de leasing, contractul de leasing putând avea o durată mai mare decât durata leasingului întrucât contractul încetează după momentul în care utilizatorul achită toate obligațiile de plată, astfel că nu se poate considera că termenul acordat de autoritățile vamale trebuie raportat la momentul încetării contractului de leasing.

Societatea solicită admiterea contestației și anularea deciziilor referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X, nr. X, nr. X, nr. X, nr. X din data 11.10.2011.

**II.** Prin decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr..X./11.10.2011, reprezentanții Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. au calculat aferent debitelor reprezentând drepturi vamale, dobânzi de întârziere în suma de X lei, calculate pentru perioada 14.05.2006-23.05.2006.

Prin decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr..X./11.10.2011, organele vamale au calculat aferent debitelor reprezentând drepturi vamale, dobânzi de întârziere în suma de X lei, calculate pentru perioada 20.08.2006-31.08.2006.

Prin decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.X/11.10.2011, organele vamale au calculat aferent debitelor reprezentând drepturi vamale, dobânzi de întârziere în suma de X lei, calculate pentru perioada 30.09.2006-18.10.2006.

Prin decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.X/11.10.2011, organele vamale au calculat aferent debitelor reprezentând drepturi vamale, dobânzi de întârziere în suma de X lei, calculate pentru perioada 16.09.2006-07.12.2006.

Prin decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.X/11.10.2011, organele vamale au calculat aferent debitelor reprezentând drepturi vamale, dobânzi de întârziere în suma de X lei, calculate pentru perioada 16.09.2006-07.12.2006.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor de control vamal și actele normative invocate, se rețin următoarele:

**1. Referitor la suma totală de X lei reprezentand majorari de întârziere, cauza supusa soluționării este daca societatea datorează majorările de întârziere aferente unei datorii vamale, calculate din ziua următoare nasterii datoriei vamale si pana la data stingerii sumei datorate.**

În fapt, cu declaratiile vamale de import nr. I .X. si nr. I .X. din data de 13.05.2003, nr. .X./19.08.2003, nr. .X./29.09.2003, societatea a introdus in tara o serie de utilaje, in baza unor contracte de leasing financiar incheiate cu utilizatori, beneficiind de regimul vamal de import, cu exceptarea de la plată a sumelor aferente tuturor drepturilor de import, conform art. 27 alin 2) din Ordonanța Guvernului nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Prin declaratiile vamale de import, termenele aprobate pentru incheierea operatiunilor au fost data de 13.05.2006, data de 19.08.2006 si data de 29.09.2006.

Operatiunile deschise prin depunerea declaratiilor vamale de import nr. I .X. si nr. I .X. din data de 13.05.2003 au fost incheiate de organele vamale la solicitarea societatii prin intocmirea actelor constatatoare nr.X si nr.X din data de 23.05.2006, drepturile vamale fiind achitate cu ordin de plata in data de 23.05.2006.

Operatiunea deschisă prin depunerea declaratiei vamale de import nr. .X./19.08.2003 a fost incheiată de societate prin depunerea documentului pentru regularizarea situației operațiunilor vamale deschise in baza art. 27 alin 2) din Ordonanța Guvernului nr.51/1997 nr..X./05.09.2006, drepturile vamale fiind achitate cu ordin de plata în data de 31.08.2006.

Operatiunea deschisă prin depunerea declaratiei vamale de import nr. .X./29.09.2003 a fost incheiată de societate prin depunerea documentului pentru regularizarea situației operațiunilor vamale deschise in baza art. 27 alin

2) din Ordonanța Guvernului nr.51/1997 nr..X./20.10.2006, drepturile vamale fiind achitate cu ordin de plata in data de 18.10.2006.

In drept, sunt incidente dispozițiile art.115 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează:

*"Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere."*

La art.116 alin.1) din același act normativ, se precizează că : *"Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv"*.

[...]

La art. 4 din Legea nr.210/2005 de modificare a OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală se stipulează :

*(2) În toate actele normative în care se face referire la noțiunile de dobânzi și/sau penalități de întârziere aceste noțiuni se înlocuiesc cu noțiunea de majorări de întârziere."*

Astfel, potrivit prevederilor legale mai sus invocate majorările de intarziere se calculeaza pentru neachitarea la termenul de scadenta a datoriei vamale.

Avand in vedere termenele de incheiere a operațiunilor, asa cum au fost acestea solicitate de societate prin depunerea declarațiilor vamale de import si aprobate de autoritatea vamala, datoria vamala a luat nastere conform art. 226 alin 1) lit. b) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei cu modificările și completările ulterioare, în vigoare începând cu data de 19.06.2006, pentru *"nerespectarea unei condiții care reglementează plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau acordarea unor drepturi de import reduse sau zero, în funcție de destinația lor finală."*

De asemenea, alin. 3) al articolului invocat mai sus stipuleaza că *"datoria vamală se naște fie în momentul în care obligația a cărei neexecutare generează datoria vamală încetează a mai fi îndeplinită, fie în momentul în care mărfurile au fost plasate sub regimul vamal în cauză, când se stabilește ulterior că o condiție stabilită pentru plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau pentru acordarea drepturilor de import reduse sau zero, în funcție de destinația finală a mărfurilor, nu a fost îndeplinită."*

Aceste prevederi se regasesc si la art. 144 alin 1) lit b) , respectiv alin 2) al aceluasi articol din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, in vigoare până la data de 18.06.2006.

Având în vedere că prin declarațiile vamale de plasare a marfurilor sub regim, acte unilaterale, prin care o persoană manifestă, în formele și în modalitățile prevăzute în reglementările vamale, voința de a plasa mărfurile sub un regim vamal determinat, societatea a indicat termenele maxime de încheiere a regimului vamal de import, cu exceptarea de la plată a sumelor aferente tuturor drepturilor de import, se reține că după expirarea acestor termene regimul vamal nu mai putea fi menținut și în sarcina societății ia naștere datoria vamală, majorările de întârziere urmând să curgă din ziua următoare scadenței datoriei vamale, respectiv ziua următoare nasterii datoriei vamale și până la data stingerii sumei datorate.

Astfel în mod legal organele vamale au stabilit în sarcina societății suma de reprezentând majorări de întârziere aferente drepturilor vamale, accesorii calculate din ziua următoare nasterii datoriei vamale, așa cum rezultă din declarațiile vamale depuse de societate și până la data stingerii prin plată a sumelor datorate.

Referitor la susținerea societății că după emiterea documentelor de regularizare a situației nr. .X./05.09.2006, nr. .X./20.10.2006 și actelor constatatoare nr. X și nr. X din data de 23.04.2006, acte administrative ce au intrat în circuitul civil și au produs efecte juridice, organele vamale puteau efectua re-verificarea operațiunilor doar în situația în care constatau că dispozițiile care reglementează regimul vamal au fost aplicate în baza unor elemente inexacte sau incomplete, conform art. 100 alin 3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României cu modificările și completările ulterioare, astfel că nu i se mai pot pretinde diferențe de drepturi vamale și cu atât mai puțin majorări de întârziere aferente, printr-un act de control vamal ulterior, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât deciziile de calcul accesorii nu s-au emis ca urmare a unui control vamal ulterior efectuat în baza art. 100 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României nefiind acte care se întocmesc ca urmare a acțiunilor de supraveghere și control vamal ulterior, așa cum sunt reglementate restrictive la art. 62 din Ordinul Vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 7521/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior.

Mai mult, se reține că potrivit Ordinul Vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 7982/2006 privind aprobarea Documentului pentru regularizarea situației operațiunilor vamale deschise în baza prevederilor [art. 27](#)

alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, cu modificările și completările ulterioare, acesta fiind un document de încheiere a operațiunii din punct de vedere vamal și se completează de titularul operațiunii sau de reprezentantul legal al acestuia, nefiind rezultatul unui control vamal ulterior.

Referitor la invocarea de către societate a prevederilor Tratatului de aderare a României și Bulgariei la Uniunea Europeană, Anexa V pct.4 alin.16 și alin 19 din Legea nr.157/2005 pentru ratificarea Tratatului privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, se reține că toate operațiunile în speță au fost încheiate înainte de data aderării României la Uniunea Europeană, respectiv 01.01.2007, prevederile actului normativ invocat mai sus fiind aplicabile după această dată.

Având în vedere cele reținute, în conformitate cu dispozițiile art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1, lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia “contestația poate fi respinsă ca: a) *neîntemeiată, în situația în care argumente de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat*”, contestația societății urmează a fi respinsă ca neîntemeiată pentru suma reprezentând majorări de întâziere.

**2. Referitor la suma de X lei reprezentând majorări de întâziere, *cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează accesoriile aferente datoriei vamale, calculate pentru perioada 16.09.2006-07.12.2006 în condițiile în care datoria vamală ia naștere la data de 25.12.2006, ca urmare a prelungirii termenului de încheiere a operațiunilor până la această dată.***

În fapt, cu declarațiile vamale de import nr. X și nr. .X. din data de 10.11.2003, societatea a introdus în țară o serie de utilaje, în baza unor contracte de leasing financiar încheiate cu utilizatori, beneficiind de regimul vamal de import, cu exceptarea de la plată a sumelor aferente tuturor drepturilor de import, conform art. 27 alin 2) din Ordonanța Guvernului nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată cu modificările și completările ulterioare.



Prin declaratiile vamala de import, termenele aprobate pentru incheierea operatiunilor au fost data de 15.09.2006.

In data de 15.09.2006 societatea a depus la Biroul vamal .X. Formularele privind modalitate de prelungire a DVI in cazul operatiunilor de leasing intern nr. .X. si nr. .X., prin care a solicitat prelungirea termenului de incheiere a opatiunilor vamale deschise perin depunerea declaratiilor vamale mai sus mentionate pana la data de 25.12.2006.

Prin deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr.X si nr. X din 11.10.2011, organele vamale au calculat aferent debitelor reprezentand drepturi vamale, dobânzi de intarziere in suma de X lei, calculate pentru perioada 16.09.2006-07.12.2006.

In drept, art. 27 alin 2) din din Ordonanța Guvernului nr.51/1997 privind operatiunile de leasing și societățile de leasing, republicată prevede :

*(2) Bunurile mobile care sunt introduse în țară de societățile de leasing, persoane juridice române, se încadrează în regimul vamal de import, cu exceptarea de la plată a sumelor aferente tuturor drepturilor de import.*

*[...]*

*(5) Termenul în cadrul căruia bunurile urmează să fie restituite sau să primească o nouă destinație vamală este cel convenit între părți prin contractul de leasing.*

Avand in vedere ca partile din contractul de leasing au convenit prelungirea termenului de incheiere a operatiunilor până la data de 25.12.2006, contestatoarea a depus la autoritatea vamală Formularele privind modalitate de prelungire a DVI in cazul operatiunilor de leasing intern nr. .X. si nr. .X. din data de 15.09.2006 iar organele vamale au aprobat acest nou termen, rezulta ca datoria vamală se naste la această data, iar eventualele majorari de intarziere incep sa curga din ziua urmatoare scadentei datoriei vamale, conform art. 116 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare.

Având in vedere că organele vamale au calculate majorari de intârziere in suma de X lei, calculate pentru perioada 16.09.2006-07.12.2006, fara a avea in vedere ca termenul de incheiere a operatiunilor a fot prelungit până la data de 25.12.2006, contestatia societății se va admite pentru aceasta sumă in conformitate cu prevederile art. 216 alin1) și 2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care prevăd :

*“(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.*

*(2) În cazul admiterii contestației se decide, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat”.*

Pentru considerentele reținute în cuprinsul prezentei decizii și în baza prevederilor legale invocate, precum și temeiul art.216 alin. (1) și alin (2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.1 lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

## **DECIDE**

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de SC .X. .X. IFN SA împotriva deciziilor referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.X, nr. X, nr. X din data de 11.10.2011 pentru suma totală de X lei reprezentând majorări de întârziere.

2. Admiterea contestației formulate de SC .X. .X. IFN SA pentru suma totală de X lei, cu consecința anularii deciziilor referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.X și nr. X din data de 11.10.2011 pentru această sumă.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X., în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit prevederilor legale.

**DIRECTOR GENERAL**

**X**